

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

Žalobce

COQUI WORLD s.r.o., IČ: 29060362
sídlem Vyšehradská 1349/2, Praha
zastoupený patentovým zástupcem JUDr. Matějem Sedláčkem,
se sídlem Pod Pekařkou 1, Praha 4

proti
žalovanému

Úřad průmyslového vlastnictví
se sídlem Antonína Čermáka 2a, 160 68 Praha 6 – Bubeneč

za účasti

CROCS, Inc.
6328 Monarch Park Place, Suite 200
Niwot, Colorado 805 03,
Spojené státy americké
zastoupené advokátem Mgr. Markem Vojáčkem
se sídlem Na Florenci 2116/15, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí předsedy žalovaného č.j. O-472613/D16001977/2016/ÚPV,
ze dne 3. 6. 2016,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobou napadeným rozhodnutím byl zamítnut rozklad žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15.12.2015, č.j. O-472613/D012268/2014/ÚPV, a potvrzeno rozhodnutí

COQUI

o prohlášení kombinované ochranné známky žalobce č. 472613 ve znění za neplatnou dle ust. § 32 odst. 3 ve spojení s ust. § 7 odst. 1 písm. k) zákona č. 441/2003 Sb. o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“) a to na návrh osoby zúčastněné na řízení jakožto vlastníka nezapsaného označení ve znění

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Žalobce žalovanému vytýká, že navrhovatel nedoložil, že označení v České republice v době před podáním přihlášky ochranné známky užíval, a žalovaný chybně zhodnotil předložené důkazy a založil své rozhodnutí na neprokázaných skutečnostech. Vzhledem ke skutečnosti, že žalovaný zakládá své rozhodnutí právě na údajné vědomosti přihlašovatele o starších právech navrhovatele k nezapsanému označení, je zpochybnění existence těchto práv nepochybně relevantním argumentem ve věci. Pokud zúčastněná osoba neprokázala prioritní práva k tomuto označení, je zřejmé, že žalobce do nich nemohl zasáhnout. Žalobce má dále za to, že tento závěr rovněž z prvostupňového rozhodnutí není řádně odůvodněn a rovněž není v souladu s ustálenou praxí žalovaného.
3. Doklady č. 11 a 12 nevypovídají nic o užívání označení osobou zúčastněnou na řízení,

neboť se na nich označení CROCS a patě boty.

vyskytují pouze odděleně na jazyku a

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

4. To stejné podle něj platí i o dokladech č. 14, 15, 16 a 18. Navíc v uvedených materiálech jsou označení užívána třetími osobami, nikoliv osobou zúčastněnou na řízení, avšak právo k nezapsanému označení může uživateli vzniknout, pouze pokud ho užívá on sám, nikoliv třetí osoby. V odborné literatuře je uvedený příkladný výčet důkazů s tím, že se jedná o doklady, na jejichž vzniku se uživatel sám podílel nebo na něj měl vliv. Nelze tedy připustit důkazy užívání třetími osobami, které nejsou s uživatelem nijak spojeny.
5. Další námitka směřuje do zhodnocení dokladů č. 19 a 20 s tím, že se jedná o ukázky z webových stránek www.crocs.eu, které však nejsou určeny pro české spotřebitele a navíc pocházejí z roku 2013 a nespádají tak do doby před podáním přihlášky. V anglickém jazyce byly předloženy i některé materiály vztahující se k marketingovým kampaním (důkaz č. 32 a 34). Žalobce má za to, že uživatel musí prokázat užívání v dostatečném místním dosahu, což se nestalo. Žalobce odkázal a rozsudek městského soudu č.j. 9 A 188/2012 – 52 ze dne 15. 2. 2016, ve kterém soud uvedl, že reklamní materiály v anglickém jazyce nebyly určeny pro české spotřebitele a proto je nelze považovat za důkazy o užívání ochranné známky. Doklady č. 36 a 37 dle žalobce propagují označení mimo Českou republiku, část, která se týká ČR je velice malá, jedná se navíc převážně o interní dokumenty. Doklad č. 37 navíc pochází z doby po podání přihlášky ochranné známky. Ukázky českých reklamních letáků pak obsahují ve většině případů označení ve formě, kdy jsou ochranné známky ZO umístěné vedle sebe a nikoliv nad sebou, často také nejsou datovány nebo jsou datovány po podání přihlášky, nebo se jedná o důkazy z jiných zemí.
6. V další žalobní námitce žalobce vytýká žalovanému, že ignoroval velké množství nedostatků důkazů a skutečnost, že téměř na žádném z nich se nevyskytovalo předmětné označení. Osoba zúčastněná na řízení neužívala předmětné označení před dnem podání přihlášky ochranné známky žalobce a ten o jeho existenci tudíž nemohl vědět. Žalobce má za to, že přes velké množství dokladů nelze při jejich hodnocení jednotlivě ani ve vzájemné souvislosti dospět k závěru o užívání nezapsaného označení před podáním přihlášky. Žalobce v rozkladu detailně rozebral všechny doklady, kterými ZO žalovaného zahrtila, a které byly v prvoinstančním rozhodnutí označeny jako prokazující užívání nezapsaného označení a uvedl skutečnosti svědčící o opaku. Těžko mohl on sám prokazovat opak tj. negativní skutečnost. Osoba zúčastněná na řízení pouze účelově spojila dvě ochranné známky, jelikož označení před podáním přihlášky nebylo vůbec užíváno, nemohl ani žalobce záměrně volit podobu přihlašovaného označení tak, aby s výše uvedeným označením vyvolávalo asociaci. Osoba zúčastněná na řízení snažila zjevně uměle vytvořit označení co nejpodobnější napadené ochranné známce.
7. Zúčastněná osoba vystupovala proti žalobci v mnoha řízeních před žalovaným i před EUIPO, ve kterých se domáhala zamítnutí nebo zneplatnění ochranné známky, ve kterých však neuspěla. Žalobce je přesvědčen, že s ohledem na skutečnost, že již bylo několikrát stanoveno, že prvky COQUI a CROCS nejsou zaměnitelné, stejně jako grafické části zobrazující zvířecí motiv, mělo by být i nyní dle zásady právní jistoty nezapsané označení jednoznačně být zhodnoceno jako nezaměnitelné s napadenou ochrannou známkou žalobce. Skutečnost, že již bylo mnohokrát rozhodnuto o odlišnosti, je důležitá pro předmětné řízení, neboť pokud si spotřebitel obě označení nespojí z důvodu jejich podobnosti, nemůže dojít na straně osoby zúčastněné na řízení k žádné újmě.
8. Žalobce dále uvedl řadu příkladů obdobných kombinovaných známek s obrázkem zvířete v kruhovém orámování nad slovním prvkem s tím, že se jedná o běžný způsob zobrazení ochranné známky a že mezi předmětnými označeními je řada odlišností.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

9. Žalobce má za to, že v předmětné věci nebyla prokázána existence prioritních práv osoby zúčastněné na řízení. I kdyby tomu však tak bylo, k poškození osoby zúčastněné nemohlo dojít s ohledem na odlišnost střetnuvších se označení. V této souvislosti žalobce odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 17/2009, ve které žalovaný zlý úmysl neshledal, i když neměl pochybnosti o tom, že přihlašovatel věděl o existenci namítaného označení, jelikož vycházel z úvahy, že zlá víra je dána v případě identických nebo téměř identických označení.
10. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby a to z důvodu, že vzhledem k tomu, že předmětem zkoumání byla existence dobré víry přihlašovatele, není v tomto případě nezbytné prokázat takový stupeň podobnosti porovnávaných označení, který by vedl k pravděpodobnosti jejich záměny na straně veřejnosti ve smyslu § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 441/2003 Sb. V daném případě byla shledána určitá míra celkové podobnosti napadené ochranné známky a staršího namítaného označení spočívající v podobném vizuálním dojmu, který jsou porovnávaná kombinovaná označení jako celek způsobila vyvolat u relevantní veřejnosti. Pokud jde o samotnou existenci staršího práva, tedy namítaného označení zkoumá se v podobě, která se vžila pro uživatele nezapsaného označení a jeho výrobky. Z množství předložených dokladů, hodnocených žalovaným jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti, vyplývá, že osobě zúčastněné na řízení svědčí, resp. v době podání přihlášky napadené ochranné známky svědčila, dostatečně silná práva k nezapsanému označení.
11. Žalovaný dále uvedl, že při hodnocení důkazů zohlednil, k jakému území se doklad o užívání nezapsaného označení vztahuje, stejně jako vzal v úvahu skutečnost, zda jednotlivé doklady obsahují namítané nezapsané označení či pouze namítané ochranné známky stojící samostatně či vedle sebe, přičemž konstatoval, že podle předložených dokladů osoba zúčastněná na řízení užívala k označování svých výrobků jak nezapsané označení, tak namítané ochranné známky samy o sobě. Zároveň žalovaný zohlednil datum podání přihlášky napadené ochranné známky dne 7. 12. 2009 a vzal v úvahu pouze doklady datované před jejím podáním.
12. Co se týče další námitky, doklady byly hodnoceny jako celek, ve vzájemných souvislostech. To, že namítané označení není v některém dokladu obsaženo, nemusí ještě vést k jeho odmítnutí, neboť může mít podpůrný význam pro prokázání existence starších práv. Navíc v případě dokladu č. 14 není žalobcovo tvrzení pravdivé (viz str. 30 odst. 3 Rozhodnutí o rozkladu). Žalovaný se dále neztotožňuje s argumentem žalobce, že užívání nezapsaného označení třetími osobami není relevantní. I doklady o užívání označení třetími osobami jakožto spotřebiteli jsou relevantní, neboť se týkají předmětného označení užívaného osobou zúčastněnou na řízení ve spojení s výrobky této osoby. V této souvislosti je třeba uvést, že žalobcem uvedený výčet je pouze příkladný. Navíc ve výčtu důkazů, který podal žalobce s odkazem na komentář k zákonu o ochranných známkách (viz Práva na označení a jejich vymáhání, Horáček, Biskupová, de Korver, 3. vydání) chybí např. články publikované v tiskovinách či sponzoring, které jako důkazy osoba zúčastněná též předložila (viz doklady č. 33 a č. 37).
13. Žalovaný upozorňuje, že žalobce opět zaměňuje důvody neplatnosti dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. k) zákona č. 441/2003 Sb., tj. dotčení přihláškou, která nebyla podána v dobré víře a dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. g) zákona č. 441/2003 Sb., tj. shodnost nebo podobnost s nezapsaným nebo jiným označením užívaným v obchodním styku pro shodné nebo podobné výrobky nebo služby, pokud označení nemá místní dosah. Prokázání

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

dostatečného místního dosahu není v případě posouzení nedobré víry přihlašovatele zákonnou podmínkou, jakkoli i zde musí existovat dostatečně silné starší právo navrhovatele, které bylo přihláškou napadené ochranné známky dotčeno. Existence tohoto práva byla dostatečně prokázána, jak vyplývá z odůvodnění rozhodnutí o rozkladu, jakož i z předchozího rozhodnutí vydaného v první instanci.

14. Co se týče další námitky, důkazy 19 a 20 nebyly žalovaným shledány jako relevantní pro posouzení nedobré víry. Nadto žalovaný již ve svém rozhodnutí o rozkladu poznamenal, že s ohledem na celosvětovou dostupnost Internetu a s ohledem na širokou znalost anglického jazyka jakožto nejrozšířenějšího cizího jazyka v České republice nelze ze skutečnosti, že webové stránky jsou v angličtině, vyvozovat závěry, že by se nemohly týkat českého trhu. K odkazovanému rozsudku žalovaný upřesňuje, že hlavním a zásadním důvodem, proč ve správním řízení předcházejícím řízení soudnímu nebyl doklad v angličtině vzat v úvahu, byla nemožnost určit, zda tento dokument spadá do relevantního období. Odkaz na předmětný rozsudek je tak irelevantní, neboť se opírá o jiné skutkové okolnosti, než v předmětné věci. Doklady č. 33 a č. 34 se žalovaný podrobně zabýval na str. 32 odst. 1 rozhodnutí o rozkladu a tímto na něj odkazuje. Pokud jde o námitku, že doklady nepocházejí od osoby zúčastněné na řízení, ale od třetích osob, odkazuje žalovaný na vyjádření k předchozímu žalobnímu bodu.
15. Žalovaný konstatuje, že ve správním řízení bral v úvahu, k jakému území se užívání namítaného označení vztahuje, tj. zda se jedná o území České republiky či nikoliv. K dokladům č. 36 a 37 se žalovaný taktéž již v rozhodnutí o rozkladu vyjadřoval, a to na str. 32 odst. 3 a tímto na něj odkazuje. Pokud jde o interní doklady, mohou být připuštěny jako podpůrné zejména ve spojení s dalšími doklady. Například v komentáři k zákonu o ochranných známkách (viz Práva na označení a jejich vymáhání, Horáček, Biskupová, de Korver, 3. vydání) se na str. 79 bod č. 4 uvádí: *Namítající může rovněž doložit interní důkazy, které sice sami o sobě nejsou přípustné, neboť neprokazují užívání namítaného označení v obchodním styku, ale mohou podpůrně doložit na příklad přípravu prodeje výrobku.* K dokladu č. 37 žalovaný znovu uvádí, že sportovní akce „Beach Volleyball“ a „Euro Beach Soccer League“, které osoba zúčastněná na řízení sponzorovala, se v roce 2009 konaly před podáním přihlášky napadené ochranné známky (viz str. 32 poslední odstavec Rozhodnutí o rozkladu).
16. V rozhodnutí vydaném v prvním stupni řízení, tak v rozhodnutí o rozkladu se uvádí, že při hodnocení dokladů bral v úvahu pouze doklady datované před podáním přihlášky napadené ochranné známky. Stejně tak žalovaný zkoumal a zohlednil, zda v konkrétních dokladech je obsaženo namítané označení či zda doklady obsahují pouze namítané ochranné známky samostatně nebo vedle sebe a tuto skutečnost ve svých zjištěních uvedl.
17. Žalovaný považuje další žalobní bod rovněž za nedůvodný. Na základě předložených důkazů, konkrétně důkazů č. 11, 12, 14 až 16, 18, 30 až 37, došel žalovaný k závěru, že tyto důkazy ve vzájemných souvislostech prokazují existenci práv k namítanému označení před datem podání napadeného označení. Není pravdou, že by se předmětné označení nevyskytovalo téměř na žádném důkazu (viz namátkově např. doklady č. 14, č. 33 a č. 34). Vzhledem ke skutečnosti, že žalobce a osoba zúčastněná na řízení působili po několik let před podáním přihlášky napadené ochranné známky ve stejném odvětví, přičemž osoba zúčastněná na řízení je nejvýznamnějším konkurentem na trhu, a vzhledem ke skutečnosti, že osoba zúčastněná na řízení užívala ve spojení se spotřebiteli oblíbenou obuví namítané označení v podobě kombinovaného loga, disponujícího vysokou rozlišovací způsobilostí a

reputací ve vztahu k obuvi, došel žalovaný k závěru, že žalobce věděl, resp. s ohledem na prokázané skutečnosti vědět mohl a měl, o starších právech osoby zúčastněné na řízení k tomuto označení. K závěru o tom, že osobě zúčastněné na řízení svědčí práva k výše uvedenému nezapsanému označení, žalovaný dospěl na základě předložených dokladů hodnocených ve vzájemných souvislostech.

18. Osoba zúčastněná na řízení před podáním přihlášky napadené ochranné známky nezapsané označení užívala, nemůže tudíž logicky obstát ani argument žalobce, že osoba zúčastněná na řízení záměrně zvolila označení co nejpodobnější napadené ochranné známce, neboť, jak vyplývá z dokazování provedeného ve správním řízení, nezapsané označení užívala ještě před podáním přihlášky.
19. K odkazu na návrh na neplatnost předmětné ochranné známky podané osobou zúčastněnou, který byl zamítnut rozhodnutím žalovaného č. j.: O-472613/D076381/2011/ÚPV, v jehož odůvodnění konstatoval markantní odlišnosti, žalovaný podotýká, že se v tomto jiném řízení jednalo o návrh na prohlášení neplatnosti podle ustanovení § 32 odst. 3 ve spojení s ustanovením § 7 odst. 1 písm. a), b) a e) zákona č. 441/2003 Sb., nikoliv ve spojení s ustanovením § 7 odst. 1 písm. k), jako je tomu v předmětné věci. Při zkoumání námitkového důvodu podle § 7 odst. 1 písm. k) zákona č. 441/2003 Sb. se zkoumá dobrá víra přihlašovatele a podobnost střetnuvších se označení není jedinou rozhodnou skutečností. Argumentace žalobce tímto rozhodnutím je tudíž v tomto ohledu nepřipadná.
20. Žalovaný ze stejného důvodu považuje i odkaz na rozhodnutí žalovaného č. j.: O-486443/D069659/2011/UPV, ve kterém byly zamítnuty námitky osoby zúčastněné na řízení za irelevantní, neboť i v tomto případě byly námitky podány z důvodů uvedených v ust. § 7 odst. 1 písm. a), b) a e) zákona č. 441/2003 Sb. Žalovaný upozorňuje na to, že důvod podle § 7 odst. 1 písm. k) citovaného zákona uplatnil namítající až v rozkladu, tedy po uplynutí zákonné lhůty pro podání námitek (ustanovení § 25 odst. 1 citovaného zákona), žalovaný tak k němu nemohl s ohledem na zákonem stanovenou zásadu koncentrace (viz ustanovení § 25 odst. 2 uvedeného zákona) přihlížet.
21. K rozhodovací praxi EUIPO žalovaný opět konstatuje, že rozhodnutí EUIPO B 002 136 078 bylo vydáno zejména na základě porovnání podobnosti posuzovaných označení, nikoliv na základě posouzení, zda přihlášky ochranných známek vlastníka byly či nebyly podány ve zlé víře, nelze k němu tudíž přihlížet.

22. V případě ochranné známky žalobce č. 502969 v provedení a č. 502968

v provedení žalovaný upozorňuje, že obě známky byly v odvolacím řízení prohlášeny za neplatné, a to z důvodu podle ustanovení § 32 odst. 3 zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách ve spojení s ustanovením § 7 odst. 1 písm. e) a k) téhož zákona, tj. i z důvodu podání přihlášky žalobcem ve zlé víře. Vzhledem ke skutečnosti, že podobnost napadené ochranné známky je s namítaným nezapsaným označením díky kruhovému ohraničení vyšší, nejsou závěry žalovaného v předmětném řízení v rozporu se zásadou právní jistoty a předvídatelnosti správních rozhodnutí.

23. Žalovaný se sice částečně ztotožňuje se žalobcem v názoru, že se určitá míra podobnosti kolidujících označení je pro závěry o dobré či nedobré víře vyžaduje, avšak opětovně zdůrazňuje, že v případě návrhu na prohlášení neplatnosti podle ustanovení § 32 odst. 3 ve spojení s ustanovením § 7 odst. 1 písm. k) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách se nezjišťuje pravděpodobnost záměny střetnuvších se označení, jako je tomu v případě námitkového důvodu podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a). V předmětné věci došel žalovaný k závěru, že odlišnosti mezi porovnávanými označeními nejsou natolik výrazné, aby vyvrátily celkový podobný dojem, založený na obdobném pojetí a kompozici známkových motivů, napadené ochranné známka a namítaného nezapsaného označení. Navíc bylo třeba zohlednit i tu okolnost, že porovnávaná označení byla užívána, resp. zapsána pro shodné výrobky. K argumentu žalobce, že již mnohokrát bylo rozhodnuto o odlišnosti jednotlivých prvků, žalovaný opakuje, že se jednalo o řízení vedená na základě jiných právních skutečností, jiných důvodů a odlišných skutkových okolností, a tudíž se nejednalo o řízení obdobná.
24. Žalovaný podotýká, že k závěru o podobnosti porovnávaných označení nedošel pouze na základě skutečnosti, že obě označení obsahují vyobrazení živočicha v kruhu, ale že motiv žaby i krokodýla je v obou případech vyveden v poměrně jednoduchém výtvarném zpracování, je situován na obdobném podkladu kruhového tvaru s dvojitou konturou a že je pod ním umístěn slovní prvek stejné délky, resp. tvořený stejným počtem písmena začínající shodným písmenem „C“, který je s obrazovým prvkem tematicky i kompozičně spojen. V obou případech se jedná o označení kombinovaná, jejichž celkově podobný vizuální dojem bude i s ohledem na výrobky (obuv) na spotřebitele důležitější než fonetické a významové rozdíly mezi porovnávanými označeními. K námitce existence jiných ochranných známek s motivem živočicha v kruhu se žalovaný podrobněji zabýval i v rozhodnutí o rozkladu na str. 38 odst. 2 a tímto na něj odkazuje.
25. Citované rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 As 17/2009 žalovaný pokládá ve vztahu k předmětné věci za irelevantní, neboť žalobcem uvedené závěry z tohoto judikátu nevyplynou, a žalovaný tak považuje tento odkaz za zmatečný.
26. Osoba zúčastněná na řízení navrhla žalobu zamítnout a dále uvedla, že užívá nezapsané označení soustavně od svého založení v roce 2002 v souvislosti s výrobou a prodejem originální plastové obuvi specifických vlastností a za účelem zvýšení ochrany svých práv podala osoba zúčastněná dne 9. září 2014 přihlášku ochranné známky Společenství pro nezapsané označení. Nezapsané označení je tak v současné době chráněno rovněž ve formě ochranné známky Společenství, č. přihlášky 013239975, zapsané pro výrobky a služby ve třídách 9, 10, 14, 18, 25 a 35.
27. Osoba zúčastněná se zápisem shora uvedené ochranné známky cítila a cítí dotčena na svých právech, a proto podala dne 18. února 2014 návrh na prohlášení neplatnosti ochranné známky, a to v souladu s ustanovením § 32 odst. 3 zákona, ve spojení s § 7 odst. 1 písm. a), b), e), g) a k) zákona. Osoba zúčastněná se, mimo jiné, domnívá, že přihláška ochranné známky nebyla žalobcem podána v dobré víře.
28. Osoba zúčastněná se zcela ztotožnila se závěry žalovaného ohledně nedostatku dobré víry na straně žalobce. Zlá víra žalobce při podávání přihlášky Ochranné známky se přitom dovozuje mj. z následujících skutečností:
- (i) Je zjevná vysoká míra celkové podobnosti ochranné známky a nezapsaného označení. Dále je zjevná vysoká podobnost výrobků, pro které jsou porovnávaná označení užívána.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Zohlednit je přitom třeba i skutečnost, že porovnávaná označení jsou v souvislosti s výrobky a službami užívána podobným, či dokonce identickým způsobem.

(ii) Nezapsané označení disponuje vysokou mírou rozlišovací způsobilosti a reputace u veřejnosti. Je tak zjevné, že přihlašovatel (žalobce) záměrně zvolil takovou podobu ochranné známky, která vytváří jednoznačnou asociaci ochranné známky s celosvětově známým nezapsaným označením osoby zúčastněné, aby si tak žalobce usnadnil vstup na trh a dosáhl obchodního úspěchu, kterého by jinak nedosáhl. Účelovost registrace spočívá vedle vysoké míry celkové podobnosti porovnávaných označení a výrobků a služeb také ve vysoké míře podobnosti spotřebitelů, kterým jsou výrobky osoby zúčastněné a žalobce určeny. Žalobce měl jistě mnoho možností, jak ztvárnit ochrannou známku, aby zde nehrozilo nebezpečí záměny, přesto tak ze zjevných důvodů neučinil.

(iii) Vysokou míru celkové podobnosti porovnávaných označení lze dovodit zejména s ohledem na prvoplánové užití společných prvků, včetně:

- užití pravidelného kruhového grafického prvku pro dominantní obrazovou část porovnávaných označení;
- užití kulatého, resp. částečně zaobleného ohraničení;
- černobílého provedení označení;
- užití výrazné černobílé kontury;
- užití černého podkladu;
- užití podoby hlavy živočicha vyskytujícího se ve specifickém prostředí;
- přítomnost dvou nosních dírek;
- vyobrazení výrazných bílých očí s černým středem;
- umístění bílé hlavy živočicha na černé pozadí;
- přátelského či dobráckého vzezření hlavy živočicha;
- užití slovního prvku s počátečním písmenem „C“ sestávajícího z pěti písmen, umístěného pod ústřední známkový motiv zvířecí hlavy umístěné v černém poli.

(iv) Žalobce měl při vytváření své ochranné známky možnost zvolit z nepřeberného množství tvarů, barev, motivů, nakonec i různých druhů zvířat, nicméně žalobce zvolil takové, které jsou konfliktní nebo nanejvýš sporné, resp. způsobilé vyvolat vysokou míru celkové podobnosti porovnávaných označení a asociaci v širším smyslu a způsobit újmu. Užití podobných až identických prvků a známkových motivů dokládá promyšlenou a účelovou strategii žalobce, který zvolil závažně podobné vyobrazení, motiv a grafické zpracování Nezapsaného označení. Tyto skutečnosti je nutné zohlednit i v kontextu se zrušenými (průmyslovými) vzory Společenství žalobce, č. 002098947-0007, 002098947-0001, 002098947-0003, 002098947-0008 a 002098947-0010. Uvedené rysy jsou právě a jen projevem původního záměru žalobce dokládajícího jeho skutečné úmysly zneužít známosti Nezapsaného označení pro svou obchodní činnost.

(v) S ohledem na souvislosti, a zejména s ohledem na vysokou podobnost výrobků, pro které jsou Ochranná známka a Nezapsané označení užívány, nelze než dovodit nekalý úmysl žalobce mást Ochrannou známkou veřejnost, aby se spotřebitelé domnívali, že kupují související a kvalitativně rovnocenný výrobek značky CROCS.

(vi) Nekalý úmysl žalobce přitom vyplývá i ze skutečnosti, že žalobce provedl registraci několika průmyslových vzorů Společenství, které jsou vysoce podobné Nezapsanému označení i dalším ochranným známkám osoby zúčastněné, a které, jak osoba zúčastněná

uvedla již v Návrhu, Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu („OHIM“) prohlásil za neplatné.

29. Úřad i jeho předseda proto dovodili, že ochranné známky Crocs disponují vysokou inherentní rozlišovací způsobilostí získanou užíváním i přímo v České republice, a že rovněž požívají reputace u české relevantní spotřebitelské veřejnosti. Osoba zúčastněná je přitom přesvědčena, že nezapsané označení je tvořeno identickými prvky, kterými jsou tvořeny ochranné známky Crocs, a dovozuje proto, že na nezapsané označení tak lze nahlížet jako na součást známkové řady osoba zúčastněné.
30. Osoba zúčastněná následně odmítla všechny v žalobě uváděné argumenty jako liché a zdůraznila, že se cítí býti obchodními aktivitami a způsoby žalobce dotčena na svých právech, přičemž se snaží dlouhodobě vymáhat práva ke svým ochranným známkám i nezapsanému označení. Ochranná známka a nezapsané označení jsou žalobcem, resp. osobou zúčastněnou, užívány pro vysoce podobné, resp. identické, výrobky a služby. Uplatněním kompenzačního principu je pak případnou nižší mírou podobnosti ochranné známky a nezapsaného označení třeba vyvážit vysokou mírou podobnosti, resp. totožností, výrobků a služeb.
31. Účastníci při nařízeném jednání dne 11. března 2020, které bylo z důvodu potřeby doplnit část chybějícího správního spisu odročené na den 2. září 2020, setrvali na svých závěrech.

III.

Posouzení žaloby

32. Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
33. Dle ust. § 32 odst. 3 zákona, *úřad prohlásí ochrannou známku za neplatnou rovněž v řízení zahájeném na návrh osoby uvedené v § 7 a z důvodů v tomto ustanovení uvedených.*
34. Dle ust. § 7 odst. 1 písm. k) zákona *přihlašované označení se nezapíše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu (dále jen "námitky") tím, kdo je dotčen ve svých právech přihláškou, která nebyla podána v dobré víře.*
35. Nejvyšší správní soud k tomuto ustanovení ve svém rozsudku ze dne 7. 11. 2012, č.j. 9 As 123/2011-107 uvedl: „Lze tak uzavřít, že při zjišťování, zda byla naplněna hypotéza § 7 odst. 1 písm. k) zákona č. 441/2003 Sb., a tedy zda je dán důvod pro prohlášení příslušné ochranné známky za neplatnou, je nutné posoudit několik podmínek: (1.) zda přihlašovatel věděl nebo vzhledem k okolnostem měl vědět o existenci ochranné známky (práva k označení) namítatele, (2.) zda přihlášením ochranné známky přihlašovatelem došlo k poškození namítatele a (3.) zda neexistuje důvod, který by jednání přihlašovatele ospravedlnil. V souladu s presumpcí dobré víry na straně přihlašovatele a s § 34 odst. 1 zákona č. 441/2003 Sb. leží důkazní břemeno ohledně prvních dvou skutečností na namítajícím; jsou-li však skutečnosti prokazující zlou víru přihlašovatele doloženy, musí případné důkazy prokazující naopak dobrou víru přihlašovatele předložit právě přihlašovatel. V neposlední řadě platí, že správní orgán musí vždy přihlídnout i ke všem ostatním relevantním okolnostem případu, které by mohly zlou víru vyvrátit nebo naopak potvrdit.“

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

36. V komentáři Wolters Kluvers k zákonu o ochranných známkách se uvádí: Posouzení dotčenosti na právech přihláškou, která nebyla podána v dobré víře, závisí na interpretaci neurčitého právního pojmu a jeho aplikace na zjištěný skutkový stav. Pro zjištění, zda přihlašovatel k datu podání přihlášky nejednal v dobré víře, je třeba provést celkové posouzení, v němž je třeba zohlednit všechny relevantní faktory individuálního případu. Judikatura SDEU a Tribunálu hovoří o třech faktorech, které, jsou-li naplněny kumulativně, obvykle neexistenci dobré víry naznačují. Jde o totožnost či matoucí podobnost označení, vědomost o užívání identického nebo matoucím způsobem podobného označení a nepoctivý záměr ze strany přihlašovatele. K tomu srov. *SDEU C-529/07, Chocoddefabriken Lindt & Sprüngli, Tribunál T-291/09, Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL; T-33/11 BIGAB; T-136/11 Pelikan*.
37. Co se týče první žalobní námitky tj., že navrhovatel nedoložil, že označení v České republice v době před podáním přihlášky ochranné známky užíval známkoprávně relevantním způsobem a to s ohledem na jednotlivé důkazy, soud uvádí následující: Ačkoliv Nejvyšší správní soud ve shora citovaném rozsudku uvedl jako první podmínku prokázání toho, že přihlašovatel věděl nebo vzhledem k okolnostem měl vědět o existenci práva k označení namítatele a proto je zde potřebné nejdříve se zabývat otázkou existence samotných práv, má soud za to, že se nejedná při prokazování existence těchto práv o prokazování užívání tohoto nezapsaného označení známkoprávně relevantním způsobem, jak se toho domáhá žalobce. Takové zkoumání by bylo předmětem jiného řízení např. řízení týkajícího se následků neužívání ochranné známky podle ust. §§ 13 a 14 zákona, což však není tento případ.
38. V tomto řízení jde o to, nakolik může být napadenou ochrannou známkou dotčeno právo navrhovatele, v tomto případě nakolik napadená ochranná známka žalobce může v relevantním spotřebiteli vyvolat asociaci s výrobky navrhovatele a tím získat neoprávněnou výhodu pro žalobce, tj. zda u této ochranné známky jde o matoucí podobnost s označením či nikoliv tj. zda jejím užíváním může dojít k zmatení veřejnosti ohledně původu výrobků. Navrhovatel ve svém návrhu tvrdil, že tato asociace neboli souvislost s jeho výrobky vzniká u spotřebitele právě tím, že žalobce záměrně zvolil pro svou ochrannou známku kombinaci obrazového prvku a slovního prvku tj. prvků obsažených v jeho dvou starších ochranných známkách, které získaly věhlas a vysokou rozlišující schopnost a které používá jak samostatně tak společně v různé kombinaci (nad sebou, vedle sebe v různém pořadí). Soud má za to, že se mu to relevantními doklady rovněž podařilo prokázat (viz body 40 a 41 rozsudku).
39. Soud má za to, že žalovaný zcela správně přihlédl ke skutečnosti, že ochranné známky zúčastněné osoby nabyly v průběhu času vysokou rozlišovací způsobilost, a jak známo, čím vyšší rozlišovací způsobilost dřívější ochranné známky, tím vyšší riziko nebezpečí záměny (SDEU C-251/95, Sabel, bod 24). Soud si je vědom toho, že v tomto řízení není otázka nebezpečí záměny dvou ochranných známek posuzována (jak rozvedeno níže), na druhou stranu, jak plyne ze shora citovaného judikátu NSS, *správní orgán musí vždy přihlídnout i ke všem ostatním relevantním okolnostem případu, které by mohly zlou víru vyvrátit nebo naopak potvrdit*. Tuto skutečnost, tj. že se u namítaného označení jedná o označení skládající se z vysoce distinktivních ochranných známek, což zvyšuje riziko připodobnění, a žalobce přihlásil svou ochrannou známku ve stejném formátu (tj. obrazový prvek nad slovním prvkem), je nutno vzít v úvahu jako okolnost zlou víru potvrzující.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

40. Je pravda, že tato napadená ochranná známka s ochrannými známkami zúčastněné osoby samotnými shledána podobnou nebyla. Avšak tato kombinace dvou prvků (obrazového a slovního) umocňuje podobnost s namítaným nezapsaným označením, jelikož se tyto ochranné známky zúčastněné osoby tvořící nezapsané označení při společném použití vzájemně posilují. Soud má za to, že právě tato kombinace tj. společné použití těchto dvou ochranných známek umocňuje ty prvky, které jim jsou společné (kulatý tvar, zvířecí motiv obojživelného druhu a jeho zobrazení – „milý obličej“, počet písmen a začáteční stejné písmeno C atd.) a potlačuje prvky odlišné.
41. Dle soudu právě v tomto detailu tkví rozdíl mezi důvody zneplatnění uvedeným v ust. § 7 odst. 1 písm. a) a k) zákona. Pod písmenem a) může být navrhovatelem pouze vlastník starší ochranné známky (a zde nebyla shledána podobnost, jelikož byla napadená kombinovaná ochranná známka srovnávána pouze se zapsanými ochrannými známkami tj. se známkou obrazovou a se známkou slovní, a nikoliv se známkou tyto dva prvky kombinující). Pod písmenem k) může být naproti tomu navrhovatelem kdokoli, kdo je dotčen na svých právech např. k nezapsanému označení, kde se právě jedná o kombinaci těchto dvou ochranných známek, ze které se následně stane nové označení kombinované, které již podobné namítané ochranné známce shledáno být může. To vysvětluje např. zamítavé rozhodnutí o námitkách zúčastněné osoby do podobné ochranné známky vedené pod sp. zn. O-486443, které byly podané právě dle písm. a) b) a e), ve kterém podobnost s existujícími ochrannými známkami nebyla shledána. Námitky však nebyly podané podle písm. k), dle kterého je v řízení posuzována podobnost napadené známky nikoliv s existujícími ochrannými známkami, ale s nezapsaným označením. A jak již bylo uvedeno shora, tato matoucí podobnost shledána byla. Jinými slovy, kombinovaná ochranná známka může být shledána podobnou nezapsanému označení, které je kombinací ochranných známek, se kterými ta samá ochranná známka shledána podobnou nebyla, a to právě díky tomu, že spojení těchto dvou prvků u napadené ochranné známky – obrazového a slovního tuto závadnou podobnost s nezapsaným označením v podobě kombinace namítaných ochranných známek umocňuje.
42. Bylo na navrhovateli, aby prokázal, že jsou tyto vysoce rozlišující ochranné známky (obrazová a slovní v předmětném grafickém provedení) v souvislosti s jeho výrobky používány, a to ať už jím nebo jinými osobami, a to ať už odděleně jako zapsané ochranné známky, nebo jako nezapsané označení společně vedle sebe, nad sebou, za sebou a to v jakémkoliv pořadí, a že žalobce o tom věděl nebo vědět měl a mohl. Soud má rovněž za to, že se to navrhovateli povedlo, a závěr žalovaného, že *před podáním přihlášky napadené ochranné známky vznikla navrhovateli práva k označení sestávajícímu z kombinace prvků, jež samostatně tvoří namítanou slovní a namítanou obrazovou ochrannou známku, užívanému ve shora vyobrazené podobě* (tj. pod sebou), *která jsou natolik silná, aby umožnila zneplatnit již zapsanou napadenou ochrannou známku v případě, že její přihlašovatel, resp. vlastník o existenci těchto práv věděl (vědět mohl) a vědomě do nich zasáhl.*
43. Soud se dokonce domnívá, že i kdyby zúčastněná osoba nedoložila ani jeden příklad užití svých ochranných známek ve společném zobrazení nad sebou, tj. v podobě namítaného nezapsaného označení, zásah do jejích starších práv k těmto ochranným známkám by šlo dovodit právě s ohledem na jejich vysokou inherentní a následně získanou rozlišovací schopnost a skutečnost, že se tyto známky vzájemně posilují a při používání napadené ochranné známky žalobce, lze dojít k závěru o matoucí podobnosti napadené ochranné

známky s namítanými ochrannými známkami. S ohledem na shora uvedené proto považuje první žalobní námitku za nedůvodnou.

44. Co se týče námitek týkajících se konkrétních důkazů, z prvostupňového rozhodnutí vyplývá, že žalovaný vzal za relevantní doklady, ze kterých při svých závěrech vycházel, pouze listiny označené č. 11, 12, 14, 15, 16, 15, 30 až 37, které jednak spadaly do relevantního období, jednak u nich uvedl, zda se tyto ochranné známky v nich nacházejí a v jakém zobrazení a které následně hodnotil jednotlivě i ve vzájemné souvislosti a při svých závěrech nevybočil z mezí volného hodnocení důkazů resp. ze zákonných mezí správního uvážení.
45. Z těchto dokumentů následně dovedl zejména, že zúčastněná osoba od roku 2002 vyrábí a na trh uvádí obuv stejnojmenné značky CROCS a během několika let se stala jedním z výrobců obuvi, nabízejících celoroční obuv (v roce 2005 a 2007 oceněnou „značka roku“) pro širokou škálu zákazníků atd. ... Od roku 2006 je též prodávána v různých obchodech po celé České republice (např. Destroy, HomeArt, A3 Sport, Pery, MY) a od července roku 2009 i prostřednictvím internetového obchodu (urbanlux.cz).... Expanze po celém světě se odrazila rovněž do hospodářských výsledků navrhovatele... K prohlubování povědomí spotřebitelské veřejnosti o obuvi uvedené značky přispěla i její rozsáhlá medializace.... prezentace na veletrzích...(doklady pod body 32 až 34 , 36).... navrhovatel rovněž sponzorem sportovních akcí .. (doklady pod bodem 37)... O popularitě a oblíbenosti bot značky CROCS svědčí i fakt, že další subjekty začaly nabízet obuv vyrobenou z podobného materiálu (plastu) a v podobném designu, zejména pokud jde o sandály v podobě „děrovaných dřeváků“ (doklady pod body 11 a 12). Ze shora uvedeného pak dospěl žalovaný k závěru, že uvedené namítané ochranné známky posílily svou inherentní rozlišovací způsobilost na vysokou, získanou užíváním i přímo v České republice a že rovněž požívají reputace u české relevantní spotřebitelské veřejnosti. Tedy, že česká veřejnost výrobky navrhovatele zná.
46. Z těchto relevantních dokladů dále žalovaný dovedl, že od uvedení výrobků značky CROCS mj. konkrétně na český trh v roce 2006 do podání přihlášky napadené ochranné známky v prosinci roku 2009 užíval navrhovatel namítanou ochrannou známku „CROCS“ a

namítanou ochrannou známku

jednak samostatně, jednak společně ve vzájemném

spojení, zejména v podobě **crocs**[™], a to přímo na obuvi (resp. určitých jejích typech) a současně v souvislosti s ní, tj. v rámci jejích prodeje v obchodech (na stojanech a vísačkách u bot), jakož i v rámci její reklamy a prezentace v tisku, na internetu, veletrzích.

47. Tedy česká veřejnost rovněž tyto namítané značky zná, ať už samostatně nebo společně, a spojuje si je s výrobky navrhovatele. Žalovaný následně zcela správně dovedl, že pokud je před zápisem přihlášené ochranné známky znala česká veřejnost, musel je znát i žalobce jakožto výrobce obuvi, a to i s ohledem na jím nabízené výrobky, které jsou výrobkům navrhovatele hodně podobné. Proto závěr žalovaného o vědomosti žalobce o užívání matoucím způsobem podobného označení ze strany zúčastněné osoby je zcela namístě.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

48. Co se týče důkazů č. 11 a 12 (články o napodobeninách), tyto listiny skutečně neobsahují namítané označení, jedná se však o důkazy, ze kterých správní orgán 1. stupně dovodil toliko skutečnost, že vzhledem k popularitě a oblíbenosti značky CROCS začaly i jiné subjekty nabízet obuv vyrobenou z podobného materiálu a v podobném designu, zejména pokud jde o sandály v podobě „děrovaných dřeváků“ (viz str. 26 nahoře rozhodnutí ze dne 15. 12. 2015). Rovněž tak dokument č. 16 (otázky na doktorku ohledně vhodnosti této obuvi, a to originálů i napodobenin) a dokument č. 15 svědčí o popularitě bot CROCS.

49. Užívání namítané obrazové ochranné známky a slovní ochranné známky „CROCS“ a to jednak samostatně a jednak společně v namítaném vyobrazení však dle rozhodnutí vyplynulo z jiných dokumentů např. zejména z dokumentu č. 14 (článek na xman.idnes.cz ze dne 10. 1. 2008) a dokument č. 18 („boty crocs“ ze dne 21.8.2008), kde jsou uvedené i v podobě namítaného označení tedy pod sebou. Společně pod sebou jsou dále uvedeny právě v dokumentu č. 32 (marketingová kampaň „Crocs Europe“) a na některých dokumentech vydaných v posuzovaném období v ČR (např. článek v časopisu Bravo Girl z roku 2007 a pozvánka na Soul Rider 1. 9. 2007 nebo na tričku ředitele firmy Crocs na fotce v časopise Fashion Club z roku 2007 nebo při příležitosti sponzoringu „Beach Volleyball“ a „Euro Beach Soccer League“ z roku 2009).
50. Co se týče namítaných dokumentů č. 19 a 20, žalovaný z nich nevycházel.
51. Námitka, že v anglickém jazyce byly předloženy i některé materiály vztahující se k marketingovým kampaním (důkaz č. 32 a 34) je rovněž nedůvodná, jelikož i když se u dokumentu pod č. 32 jedná o doklady v anglickém jazyce, je z nich jasné, že se jedná o reklamní kampaň určenou pro Evropu (kde se mluví i jinými jazyky) a tedy i pro ČR. Co se týče dokumentů pod č. 34 (monitoring médií v Evropě), z nich rovněž žalovaný dovodil rozsáhlou medializaci v rámci Evropy, má soud za to, že v dnešní době internetu, otevřených hranic v rámci EU a jazykové dovednosti lidí již nelze na tyto dokumenty hledět odděleně a tvářit se, že se České republiky netýkají. Rovněž tak z dokladů pod bodem 36 týkajících se veletrhů a z dokladů pod bodem 37 týkajících se sponzoringu lze dovodit věhlas této značky a i když se tyto akce nekonaly přímo v ČR, není pochyb o tom, že se určitá část české veřejnosti včetně výrobců obuvi a žalobce samotného o těchto akcích dozvěděla nebo dozvědět mohla.
52. Námitku, že shora uvedené doklady svědčí o užívání tohoto označení avšak třetí osobou a že některé z nich byly vytvořeny třetími osobami, soud považuje shodně se žalovaným za nedůvodnou a to s ohledem na shora uvedenou pasáž týkající se užívání tohoto označení (viz bod 37 rozsudku), tj. že navrhovatel v tomto řízení nemusí prokazovat užívání tohoto označení známkoprávně relevantním způsobem, ale způsobem, na základě kterého může být následně dotčen na svých právech užíváním napadené ochranné známky ze strany žalobce. Soud má rovněž za to, že se jedná o doklady, na jejichž vzniku se buď zúčastněná osoba z logiky věci sama podílela nebo na ně měla vliv (reklama, sponzoring, reklamní kampaň, označení prodejních míst na turnaji). Zúčastněná osoba by těžko přistoupila na sponzoring, pokud by zde bylo označení užívané způsobem, který si nepřejí, novináři a tvůrci reklam zcela jistě rovněž vycházeli ze zaužívaného způsobu zobrazení ze strany zúčastněné osoby. Každopádně lze z tohoto způsobu užívání dovodit vědomost žalobce o existenci tohoto označení.

53. Co se týče námitky, že jelikož již bylo mnohokrát rozhodnuto o odlišnosti, důležité pro předmětné řízení, neboť pokud si spotřebitel obě označení nespojí z důvodu jejich podobnosti, nemůže dojít na straně osoby zúčastněné na řízení k žádné újmě, soud uvádí, že souhlasí se závěrem žalovaného, že i když v jiném řízení bylo rozhodnuto o tom, že tato ochranná známka není podobná namítaným ochranným známkám, přesto lze dojít k závěru, že zúčastněná osoba, které svědčí starší práva k nezapsanému označení, může být na svých právech dotčena, jak bylo uvedeno shora (viz bod 37 až 41). Proto závěr žalovaného ohledně jejich určité vizuální podobnosti, která je dostatečná k tomu, aby mohla u relevantní spotřebitelské veřejnosti vyvolat (mírně) podobný celkový dojem, tedy že může být matoucí, je správný. V konečném důsledku s ohledem na tento celkový vizuální vjem ze strany spotřebitele tak může dojít k záměně nebo k asociaci, čímž žalobce mohl získat neodůvodněnou výhodu na trhu. Bylo na žalobci, aby tvrdil a prokazoval skutečnosti, ze kterých by šlo dovodit jeho dobrou víru resp. nedostatek nepoctivého záměru, žalobce však žádné takové skutečnosti netvrdil.
54. Žalobcem uvedené obdobné ochranné známky – kombinace obrázku se zvířecím motivem v kruhu se slovním prvkem pod ním, sice prokazují, že se zřejmě jedná o běžně užívaný koncept ochranné známky, zároveň však dokládají, že žalobce, ačkoliv mohl zvolit zcela jiné zvíře (např. sovu) nebo jinou část jeho těla (např. žabí nohu) zřejmě záměrně zvolil usmívajícího se obojživelníka. Ačkoli mohl zvolit jinou konturu kruhu, zvolil stejnou konturu ohraničení. Ačkoliv mohl zvolit slovo zcela odlišné (např. owl nebo amphibian), zvolil slovo, které se rovněž nijak zvlášť nesnažilo odlišit od ochranné známky zúčastněné osoby (stejně počáteční písmeno a počet písmen, přičemž první slabika končí na O stejně jako ve zvukově podobném slovu „kroksy“). Žalobce mohl zvolit zcela jiný font písma (tak jako jím uváděné příklady), ale zvolil font, který se nesnaží nějak zvlášť odlišit od fontu používanému v grafickém provedení slovní ochranné známky „CROCS“ zúčastněné osoby. Z čehož lze opět jen stěží dovozovat jeho dobrou víru resp. poctivý záměr.
55. Soud má za to, že ve správním řízení bylo ze strany osoby zúčastněné předložené dostatečné množství dokladů, ze kterých lze dovodit, že namítané ochranné známky byly užívány tak, že je veřejnost vnímá jako označení patřící zúčastněné osobě a spojuje si jej s jí nabízenými výrobky. Pokud si toto označení byla schopna veřejnost spojit s výrobky zúčastněné osoby, lze dojít k závěru i o vědomosti žalobce o tomto užívání. Žalobce si proto měl nebo mohl být vědom toho, že pokud bude užívat matoucím způsobem podobnou přihlašovanou ochrannou známku, bude do značné míry těžit z proslulosti tohoto označení a tím zasahovat do práv zúčastněné osoby. Závěr žalovaného o zlé víře resp. o nepoctivém záměru žalobce je proto zcela namístě. K tomu přispívá i shodnost výrobků, které žalobce nabízí, s výrobky zúčastněné osoby, u kterých nelze dojít k jinému závěru, než že se v mnoha případech jedná o boty velice podobné, které začal žalobce vyrábět, až poté, co je začala zúčastněná osoba na trhu nabízet (viz doklady doložené do správního spisu žalobcem), z čehož lze rovněž jen těžko dovozovat dobrou víru nebo poctivý záměr žalobce. Žalovaný proto nepochybil, pokud dospěl k závěru, že *vzhledem k tomu, že žalobce věděl, resp. mohl vědět o existenci staršího práva zúčastněné osoby k namítanému označení, a protože podáním přihlášky napadeného ochranné známky, která z celkového dojmu byla shledána v určité míře podobnou, bylo do tohoto práva zúčastněné osoby úmyslně zasaženo, je nutno konstatovat, že ... návrh na prohlášení napadené ochranné známky č. 311718 za neplatnou ... je opodstatněný...*

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

56. Jelikož soud ze shora uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, v celém rozsahu ji v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
57. O nákladech řízení rozhodl Městský soud v Praze podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Ve věci úspěšnému žalovanému nevznikly náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti, proto mu nebyla náhrada nákladů přiznána.
58. Zúčastněné osobě nebyla ze strany soudu uložena žádná povinnost, proto soud rozhodl v souladu s ust. § 60 odst. 5 s.ř.s. tak, jak uvedeno ve výroku III. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 2. září 2020

JUDr. Slavomír Novák v.r.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.